

2027-TŐL BEÜZEMELHETIK A VISSZATÉRÉSI
KÖZPONTOKAT

Dánia, Németország, Hollandia, Ausztria és Görögország szorosan együttműködnek abban, hogy harmadik országokkal közösen kössenek megállapodásokat, amelyek lehetővé teszik a visszatérési központok létrehozását. Az [öt ország](#) bevándorlásügyi minisztereiből álló munkacsoport 2026. szeptember 4-én Koppenhágában ülésezett.

Morten Bødskov dán bevándorlásügyi és integrációs miniszter szerint 2027 végéig megkezdődhet az migránsok átszállítása egy Európai Unión kívüli partnerországba. Bødskov arról is beszélt, hogy az intézmények felügyeletében a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) is részt venne, ezt azonban egyik szervezet sem erősítette meg. Bár a munkacsoport még nem nevezte meg a lehetséges partnerországokat, Bart van den Brink holland bevándorlásügyi miniszter szerint az ősz folyamán ezt megteszik.

Több forrás [Ruandát](#) említi az egyik lehetséges fogadó országgént. A ruandai kormány megerősítette, hogy tárgyalásokat folytat az európai országokkal; 2026 augusztusának végén „az ötök csoportjának” delegációja Kigaliba is ellátogatott. A kelet-afrikai ország 2022-ben az Egyesült Királysággal is megállapodást kötött az oda irregulárisan érkező menedékkérők áthelyezéséről, azonban a brit Legfelsőbb Bíróság később jogellenesnek minősítette a konstrukciót.

Az afrikai országok közül Uganda is felmerült lehetséges fogadó országgént. Noha a görög Kathimerini napilap szerint előrehaladott [tárgyalások](#) folynak Kampala és az öt ország képviselői között, az érintettek ezt nem erősítették meg. Az uniós országok arra hivatkoznak, hogy a sajtónyilvánosság árthat az egyeztetéseknek. Hollandia és Uganda 2025 szeptemberében [szándéknyilatkozatot](#) írt alá egy olyan tranzitközpont létrehozásáról, ahol átmenetileg az

Ugandával határos országokból származó, Hollandiából kiutasított migránsokat helyezték volna el. A kétoldalú kezdeményezés azonban 2026-ban lekerült a napirendről: Hollandia az ugandai kormány emberi jogi visszaéléseire hivatkozva [berekesztette](#) a tárgyalásokat.

Egyes sajtóértésülések Üzbegisztánt is lehetséges fogadó országgént említik, Taskent azonban tagadja, hogy visszatérési központok létrehozásáról tárgyalna. [Ausztria](#) és Üzbegisztán 2026 májusában kötött migrációs és mobilitási megállapodást, amelynek értelmében Bécs a közép-ázsiai országon keresztül deportálhat harmadik országbeli állampolgárokat. Visszatérési központok létrehozásáról azonban nem esett szó.

Noha több európai kormány működőképes megoldásként tekint a harmadik országbeli visszatérési központokra, a koncepcióval szemben emberi jogi aggályok merülnek fel. Több [jogvédő szervezet](#) emelt szót a „migráció kiszervezése” ellen, mondván, hogy az európai kormányok nem tudnák garantálni a harmadik országokba átszállított migránsok jogainak érvényesülését.

A harmadik országok bevonásának pénzügyi előnyei sem egyértelműek. Az [olasz–albán](#) megállapodást gyakran említik úttörő modellként, eredményei azonban eddig korlátozottak: az Albániában kialakított központokat eredetileg havi 3 000 ember elhelyezésére tervezték, 2025 márciusa óta azonban mindössze 500 migránst szállítottak át oda. A központok költségét 670 millió euróra becsülik, azaz hétszer annyiba kerülnek, mint amennyiért Olaszországban tudnák működtetni azokat.